

A Győri Ítéltábla dr.Kulcsár Péter ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Elek Zsolt ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r., dr.Vásárhelyi Tamás ügyvéd által képviselt IV.r., dr.Elek Zsolt ügyvéd által képviselt V.r., valamint a Bede és Laborczy Ügyvédi Iroda által képviselt VI.r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Zala Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Zalaegerszegen, 2010.évi február hó 24.napján 6.P.20.604/2008/104.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 106.sorszám alatt benyújtott fellebbezés és a Pf.2-3.sorszám alatt benyújtott fellebbezés kiegészítés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes köteles az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni az állam javára 900.000 (kilencszázezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az I-III. és V.r. alpereseknek 2.000.000 (kettőmillió) forint, a IV.r. és a VI.r. alperesnek fejenként 1.200.000 - 1.200.000 (egymillió-kettőszázezer - egymillió-kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására megfizetni 900.000 (kilencszázezer)forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a IV.r. alperes gazdasági társaság 1996.február 5-én került bejegyzésre a cégnyilvántartásba. A IV.r. alperesnek az alapítás óta tagja, 2002.október 31.napjától pedig ügyvezetője volt a felperes.

2005.szeptember 29-én írásban kötött üzletrész átruházási szerződés szerint a felperes a 2.000.000 forint névértékű üzletrészt 20.000.000 forint vételár ellenében átadta az I.r. alperesnek. A szerződés 4. pontja tartalmazta, hogy a vételár megfizetésre került a felperes számára, valamint azt a megállapodást, miszerint ha a felperes azt 2005.december

31.napjáig visszafizeti az I.r. alperesnek úgy a szerződés hatályát veszti. Amennyiben a vételár visszafizetésére nem kerül sor, a felek közösen kéri a cégbíróságnál a társasági szerződés módosításának bejegyzését. Tekintettel arra, hogy a felperes az átvett vételárat az I.r. alperesnek nem fizette vissza, az üzletrész adásvételi szerződés alapján a cégbíróság 2006.július 13.napjával a felperest a társaság tagjai közül törölte és ezzel egyidejűleg a cégjegyzékbe tagként jegyezte be az I.r. alperest, valamint gyermekeit, a II. és III.r. alpereseket, akik üzletrészeiket az I.r. alperestől szerezték meg.

A IV.r. alperes 2006.június 13-i taggyűlésén ügyvezetővé választották meg a III.r. alperest. Ezzel egyidejűleg a felperes és az I.r. alperes képviseleti joga a IV.r. alperesnél megszűnt. 2006.szeptember 6.napját követően a IV.r. társaság tagjai a II-III.r. alperesek maradtak. A társaság képviseletére 2007.április 18-át követően a III.r. alperes és a perben nem álló "A" voltak együttesen jogosultak, majd 2007.június 25.napjától 2008.április 30.napjáig a III.r. alperes önállóan képviselte a IV.r. alperest. 2008.április 30-át követően a társaság egyedüli tagja, és egyben önálló képviselője a perben nem álló ukrain lakóhelyű "B" lett. 2008. szeptember 8-tól az önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezető, az ukrain illetőségű "C" valamint "D" lettek a társaság tagjai.

A IV.r. alperes 2009. november 19.napjától felszámolás alatt áll.

A IV.r. alperes tulajdonát képező, az ingatlan-nyilvántartásba "Helység1"hrsz. alatt felvett, "Helység1",szám alatti ingatlanra a VI.r. alperes javára 641.000 svájci frank, valamint 316.000 svájci frank és járulékal erejéig a földhivatal jelzálogjogot jegyzett be. A IV.r. alperes működése érdekében felvett tartozásért az V.r. alperesi társaság készfizető kezességet vállalt. A IV. és V.r. alperes 2007.május 8.napján opciós szerződést kötöttek az ingatlanra vonatkozóan, a vételárat 180.000.000 forintban határozva meg. Az V.r. alperes 2008.április 3-án az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vételi jogát gyakorolva megszerezte a perbeli ingatlan tulajdonjogát, majd 2008.május 9.napján deviza hitelszerződést kötött a VI.r. alperessel.

Az V. és VI.r. alperes között létrejött szerződés eredményeként a perbeli ingatlanra a VI.r. alperes javára megelőző korábbi ranghelyeken bejegyzett jelzálogjogok törlésre kerültek és a VI.r. alperes javára 2008. május 20-án 800.000 svájci frank és járulékal erejéig került jelzálogjog bejegyzésre.

A felperes a jelen perben 2008.március 27-én benyújtott keresetlevél előterjesztését követően a IV.r. alperes ellen pert indított a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságon annak megállapítása iránt, hogy a gazdasági társaság jogellenesen szüntette meg munkaviszonyát. A munkaügyi perben kérte annak megállapítását, hogy munkaviszonya 2009.október 31.napjáig fennáll, és ekként képviseleti joga is ezen időponttól kezdődően szűnt meg. A munkaügyi per a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 16.M.5653/2009.szám alatt van folyamatban.

A felperes többször módosított kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az I.r. alperessel 2005.szeptember 29.napján kötött üzletrész átruházási szerződés színlelt, illetőleg értékaránytalan, és ebből következően érvénytelen. Kérte annak megállapítását, hogy tagsági jogviszonya és ügyvezetői tisztsége a IV.r. alperesi társaságban fennáll, abban 50 %-os részesedéssel bír.

A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő a IV.r. alperes taggyűlése által 2006.június 13.napján megkötött valamennyi határozat hatályon kívül helyezése iránt.

A 2005.szeptember 29.napján kötött üzletrész átruházási szerződés érvénytelenségéből következően kereseti kérelmet terjesztett elő annak megállapítása iránt is, hogy az I.r. alperes, valamint a II-III.r. alperesek között létrejött további üzletrész átruházási szerződések ugyancsak érvénytelenek.

Ezt meghaladóan kereseti kérelmet terjesztett elő a IV-V.r. alperesek között létrejött opciós szerződés, valamint az annak alapján az V.r. alperes által gyakorolt vételi jogra vonatkozó nyilatkozat érvénytelenségének megállapítása iránt, mert álláspontja szerint azok jogszabályba, valamint jóerkölcsbe ütköznek. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként az V.r. alperes tulajdonjogának törlése mellett annak megállapítását kérte, hogy a perbeli ingatlan tulajdonjoga változatlanul a IV.r. alperest illeti meg.

A felperes arra az esetre, amennyiben az üzletrész átruházási szerződés érvénytelensége nem állapítható meg, eshetőleges kereseti kérelmet terjesztett elő az I-IV.r. alperesekkel szemben 100.000.000 forint jogalap nélküli gazdagodás címén történő megfizetése iránt. Ugyancsak eshetőleges kereseti kérelmet terjesztett elő arra nézve, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az I.r. alperest 20.000.000 forint vételár és késedelmi kamatainak a megfizetésére.

Az I-III., valamint V.r. alperesek valamennyi kereseti kérelem elutasítását kérték hivatkozva arra, hogy 2005.szeptember 29-én a felperes és az I.r. alperes érvényes és hatályos üzletrész adásvételi szerződést kötöttek egymással. Álláspontjuk szerint az értékaránytalanság vonatkozásában a megtámadási határidőt a Ptk.236.§./2/ bekezdéséből következően a felperes elmulasztotta. E körben hivatkoztak a cégnyilvántartás, valamint az ingatlan-nyilvántartás nyilvánosságára. Kifejtették, hogy az V.r. alperes tulajdonjogának törlése vonatkozásában a felperest nem illeti meg keresetőségi jog sem a Ptk.234.§./1/ bekezdése, sem az 1997.évi CXLI.tv. (Inyvtv.) 62.§-a alapján. Álláspontjuk szerint a felperesi kereseti kérelem nem alapos a taggyűlési határozatok megtámadását illetően sem, mert az 1997.évi CXLIV.tv. (rég. Gt.) 45-47.§-ai szerinti jogvesztő határidőt a felperes elmulasztotta. Az eshetőlegesen előterjesztett kereseti kérelmek kapcsán rámutattak, hogy a jogalap nélküli gazdagodást illetően a felperes konkrét tényállást nem adott elő, míg a vételár megfizetésére vonatkozó felperesi előadásnak ellentmond a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt 2005. szeptember 29-i szerződés.

A VI.r. alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes vele szemben a Pp.121.§-ának megfelelő kereseti kérelmet nem terjesztett elő. Az I-III. és V.r. alperesekkel egyezően hivatkozott arra, hogy a perbeli ingatlan vonatkozásában az eredeti állapot helyreállításával kapcsolatban a felperest keresetösségi jog nem illeti meg. Hivatkozott arra az V.r. alperessel egyezően, hogy az V.r. alperesnek az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonjoga nem törölhető még abban az esetben sem, ha a vételi jog tárgyában a IV.r. alperes képviselőjében álképviselő járt el, tekintettel arra, hogy a gazdasági társaság ráutaló magatartással utóbb a szerződést jóváhagyta. Ezt meghaladóan hivatkozott az Inyvtv.5.§-ában foglaltakra.

A IV. r. alperes képviselőjében eljáró felszámoló előadta, hogy részére a IV. r. alperes semmilyen iratanyagot nem adott át. Erre tekintettel az alábbi nyilatkozatot tette: „Kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján szíveskedjen megállapítani a tényállást, illetve nem ellenezzük a felperesi kereseti kérelem teljesítését!”

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I-III. és V.r. alperesek, mint egyetemleges jogosultak számára 4.000.000 forint, a VI.r. alperes részére 2.500.000 forint perköltséget.

Ítéletének jogi indokolásában előjáróban rögzítette, hogy a felperes 102.sorszám alatti perbehívási kérelmében a perbehívott személyt nem jelölte meg, erre tekintettel e tárgyban a bíróság a határozat hozatalt mellőzte.

A 2005.szeptember 29-i szerződés feltűnő értékaránytalanságára alapított megtámadási keresettel kapcsolatban kifejtette, hogy a Ptk.236.§./1/ bekezdése szerinti egy éves megtámadási határidőt a Ptk.236.§./2/ bekezdés c/pontjában írtakra figyelemmel a felperes elmulasztotta, mivel az 2006.szeptember 29-én lejárt. Utalt arra, hogy a felperesnek az elévülés jellegű megtámadási határidő nyugvására vonatkozó előadása sem foghatott helyt. Hangsúlyozta, hogy a felperes házastársa 2004.március 28-án hunyt el, így a halálesetnek az azt követően kötött szerződés megtámadási határidőt illetően nincs relevanciája. Rámutatott, hogy a megtámadási jog gyakorlása szempontjából annak sem volt jelentősége, hogy a felperes mikor szerzett tudomást a IV.r. alperes gazdasági társaságot, illetőleg a IV.r. alperes tulajdonát képező ingatlant érintő későbbi változásokról. Helytállónak találta az I-III. és V.r. alperesek védekezését a vonatkozásban, hogy a cégnyilvántartás, valamint az ingatlan-nyilvántartás adatai a felperes számára mindvégig megismerhetőek voltak.

A 2005.szeptember 29-i szerződés színleltségére vonatkozó felperesi előadást a megyei bíróság nem találta bizonyítottnak. Kifejtette, hogy e körben a felperes az általa hivatkozott mögöttes tartalmú megállapodás létrejöttét nem bizonyította. Utalt arra, hogy a szerződés színleltségének ellentmond annak 4.pontja, amelyben a felek a felperes javára 2005.december 31-ig visszavásárlási jogot kötöttek ki.

A megyei bíróság kifejtette, hogy a 2005.szeptember 29-i szerződés megtámadásának eredménytelenségéből következően az I. illetőleg a II. és III.r. alperesek között létrejött szerződések érvénytelensége sem állapítható meg.

A taggyűlési határozatokat támadó kereseti kérelmet azért nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a régi Gt. 47.§./1/ és /2/ bekezdése szerint a vonatkozásban keresetőségi joga csak a társaság tagjának, illetőleg vezető tisztségviselőjének vagy felügyelőbizottsági tagjának van, márpedig a felülvizsgálni kért határozatok meghozatalának időpontjában a felperes már nem volt a IV.r. alperes tagja, vezető tisztségviselője. Ezt meghaladóan utalt arra is, hogy a régi Gt.47.§./3/ bekezdésében meghatározott jogvesztő 90 napos határidőt a felperes kikéste, ebből következően pedig kereseti kérelme a tagsági, ügyvezetői jogviszony fennálltától függetlenül sem foghatott helyt.

Utalt arra, hogy a jelen per felfüggesztése nem volt indokolt a felperes által hivatkozott munkaügyi perre tekintettel, mert az a további kereseti kérelmek megalapozottságát nem érintette.

A megyei bíróság osztotta azt az alperesi álláspontot, mely szerint a IV. és V.r. alperesek között létrejött opciós szerződés megtámadásával kapcsolatban a felperesnek nincs keresetőségi joga. Rámutatott, hogy az EBH.2006.1529.számú határozata alapján a tag nem indíthat pert a gazdasági társaság által kötött szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt.

Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárás során a perfeljegyzés tárgyában a Győri Ítéltábla által Pkf.I.26.226/2008/2.szám alatt hozott másodfokú végzés indokolása már részletesen kifejtette, hogy az ingatlan az önálló jogalanyiséggal bíró IV.r. alperes tulajdonában állt, ezért az ingatlan tulajdoni viszonyaiban nem következne be változás még akkor sem, ha a 2005.szeptember 29-i üzletrész adásvételi szerződés megtámadására irányuló felperesi kereseti kérelem eredménnyel járna. Ezt meghaladóan kifejtette, hogy a törlési pert illetően felperes keresetőségi jogát az Inyvtv.62.§./1/ bekezdésének a/pontjában írt rendelkezés is kizárta.

A jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett kereseti kérelemmel kapcsolatban megállapította, hogy e vonatkozásban a felperes részletes tényelőadást felhívás ellenére nem tett, az érvényesen létrejött 2005.szeptember 29-i szerződésre figyelemmel a Ptk.361.§./1/ bekezdése alapján a felperes e kereseti kérelme sem foghatott helyt. Az

esetileg kereseti kérelemként előterjesztett vételár követeléssel kapcsolatban pedig hangsúlyozta, hogy a felperes e körben tett előadásával ellentétben áll a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt üzletrész adásvételi szerződés, mely szerint az I.r. alperes a vételárat a felperesnek hiánytalanul megfizette és annak átvételét a felperes a szerződés aláírásával elismerte.

A felperes által előterjesztett bizonyítási indítványokat részben azok elkésettsége, részben pedig annak okán utasította el, hogy azok a perben nem releváns körülményekre vonatkoznak.

A felperes által fizetendő perköltségről a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján határozott. Az alpereseknek járó ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./2/ bekezdés a-c/pontjai alapján határozva meg.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes részére engedélyezett személyes illetékfeljegyzési jog folytán a feljegyzett illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján a felperes köteles mint pervesztes.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan az eljárás felfüggesztését, illetőleg az elsőfokú ítéletnek a kereseti kérelemmel egyező módon történő megváltoztatását, az alperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg az ítéletében rögzített tényállást, és az elsőfokú határozat indokolása a valóságtól eltérően tartalmazza azt is, hogy a tényállás megállapítása során a megyei bíróság a peres felek előadására volt tekintettel. Hangsúlyozta, hogy az I-III. és V.r. alperesek a tárgyalásokon személyesen nem jelentek meg.

További súlyos eljárási hibaként kérte értékelni azt, hogy a IV.r. alperes képviselőjében eljáró felszámoló a per iratanyagával „nyilvánvalóan” nem rendelkezett, és így ezek hiányában tette meg nyilatkozatait és a bíróság a IV.r. alperesi képviselő távollétében hozta meg határozatát. Támadta a megyei bíróság ítéletét azzal is, hogy a Pp.218.§-ában foglaltakkal ellentétben határozat hirdetésére az elsőfokú eljárás során nem került sor, ez pedig ugyancsak olyan lényeges eljárásjogi szabálysértés.

Sérrelmezte, hogy a megyei bíróság a Pp.221.§-a szerinti indokolási kötelezettségének sem tett teljes körűen eleget, mert bizonyítási indítványai elutasítása során nem részletezte, hogy azok közül melyek elkésettek és melyek alkalmatlanok a felperesi előadás alátámasztására. Az elsőfokú bíróság nem értékelte ítéletében azt sem, hogy a 2005. szeptember 29-i szerződést készítő, valamint a 2006.június 13-i jegyzőkönyvet ellenjegyző "E" ügyvéd meghallgatására nem került sor.

Kifogásolta, hogy az I-III. és V.r. alperesek képviselőjében olyan ügyvéd nyilatkozatait fogadta el az elsőfokú bíróság, aki összeférhetetlensége okán képviselőként nem járhatott volna el.

Kérte, hogy az ítélőtábla függessze fel a másodfokú eljárást a Budapesti V. és XIII. kerületi Ügyészség, valamint a NAV Közép-magyarországi Regionális Bűnügyi Igazgatósága által folytatott büntető eljárásokra figyelemmel.

Az ítéletet érdemben is támadva előadta, hogy a megyei bíróság iratellenesen állapította meg azt, hogy a IV.r. alperes bejegyzésére 1996.február 5-én került sor. Kifejtette, hogy a 2005.szeptember 29-i szerződés színleltségét alátámasztja az elsőfokú bíróság ítéletében is hivatkozott, a felperes visszavásárlási jogára vonatkozó rendelkezés. Fenntartotta azt az előadását, hogy a támadott taggyűlési határozatok meghozatalára a régi Gt. 17.§./1/ és /3/ bekezdésébe, valamint a 2006.évi V.tv.(Ctv.) 8. és 9.§-aiba ütközően került sor, a jegyzőkönyvek nem felelnek meg a Pp.196. §-ában foglaltaknak. Ebből következően a III.r. alperes nem járhatott volna el a IV.r. alperes önálló jogi képviselőjeként. Vitatta azt az ítéleti megállapítást, mely szerint az ingatlan-nyilvántartási adatokhoz hozzáférhetett volna.

Kifejtette, hogy a Pp.3.§./3/ bekezdésében és a 164.§./1/ bekezdésében foglaltakra figyelemmel a bizonyítási teher a jelen perben átfordult. A másodfokú eljárásban további bizonyítási indítványokat terjesztett elő az I-II-III.r. alperes személyes meghallgatása, a felszámoló nyilatkozattételre való felhívása, igazságügyi írásszakértő kirendelése, valamint további földhivatali iratok és cégiratok beszerzése iránt. Fenntartotta az elsőfokú eljárás során már előterjesztett "E", "F", "G" és "H" tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát.

Előadta, hogy álláspontja szerint a 2005.szeptember 29-i üzletrész átruházási szerződés a Ptk.4.§., valamint 205.§./1/ és /3/ bekezdéseiben foglaltakra tekintettel jó erkölcsbe ütközött.

Támadta az elsőfokú ítélet perköltséggel kapcsolatos rendelkezését, mert álláspontja szerint az alperesek javára e címen megítélt összeg eltúlzott.

Az I-III. és V.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Vitatták a fellebbezésben hivatkozott eljárási szabálysértések fennálltát. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást lefolytatva helyes tényállást állapított meg és helytállóan utalt arra is, hogy a felperes számára több alkalommal engedélyezett hosszabb határidő ellenére a felperes érdemi bizonyítási indítvánnyal nem élt. Kifejtették, hogy a felperesi fellebbezés alaptalanul hivatkozott arra, hogy a 2006.június

13-i taggyűlési jegyzőkönyvek vonatkozásában a tanúként meghallgatni kért "E"-t ügyvédi titoktartás nem terheli. Hivatkoztak az 1998.évi 11.tv. (Ütv.) 5.§./1/ bekezdés b/pontjában, valamint 8.§./1/ valamint /4/ bekezdéseiben foglaltakra. Vitatták az alperesi képviselő összeférhetetlenségével kapcsolatos felperesi előadást, e körben utaltak a Pp.66.§./1/ bekezdésében, 67.§./1/ bekezdésében, 72.§-ában, valamint az Ütv.6.§./1-3/ bekezdésében, 7.§-ában és 8.§./1-4/ bekezdésében foglaltakra.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett és a fellebbezésben ugyancsak támadott perköltségről is helytállóan rendelkezett. Rámutattak, hogy a Pp. 247.§ /1/ bekezdése szerinti keresetváltoztatási tilalomra tekintettel a felperesnek nincs módja arra, hogy a másodfokú eljárásban 2005.szeptember 29-i szerződés a jó erkölcsbe ütközésre alapított semmisségére hivatkozzon. Vitatták azt a felperesi álláspontot, mely szerint a bizonyítási teher a jelen perben átfordult volna. Álláspontjuk szerint a felperes által a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványok megalapozatlanok.

Az értékaránytalanság körén belül hivatkoztak a "T" Kft által készített cégérték megállapítás átvilágítás megnevezésű okira, valamint csatolták azokat az okiratokat, amelyek az I.r. alperes és a felperes közötti kölcsönügyletekre a felperesnek a IV.r. alperessel kapcsolatos eljárásaira, a II.r. alperes által a IV.r. alperesnek nyújtott tagi kölcsönre, valamint arra vonatkoztak, hogy az V.r. alperes milyen tartozásokat vállalt át a IV.r. alperestől. Ezt meghaladóan hivatkoztak arra, hogy az I és III.r. alperesekkel szemben lefolytatott vagyonosodási vizsgálat során készült jegyzőkönyv és az ahhoz csatolt felperesi írásbeli nyilatkozat alapján a 2005.szeptember 29-i szerződés színleltége nem állapítható meg.

A IV.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperes által kért büntető eljárás során keletkezett iratok beszerzését az eljárás felfüggesztését, a kereset teljesítését nem ellenezte, majd kérelmét utóbb akként módosította, hogy álláspontja szerint a felperes vele szemben határozott, pontos kereseti kérelmet nem terjesztett elő, bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni, erre tekintettel a perköltségben való marasztalását kérte.

A VI.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Fenntartotta azt az előadását, mely szerint a perbeli ingatlan vonatkozásában a felperest az Inytv.64.§. és 62.§-a alapján keresetösségi jog nem illeti meg. Utalt arra, hogy az esetleges álképviselő eljárását a IV.r. alperes utóbb ráutaló magatartással jóváhagyta. Hangsúlyozta, hogy a VI.r. alperes az Inytv. 5.§-a szerint jóhiszemű szerzőnek minősül. Álláspontja szerint a fellebbezésben az eljárás szabálytalanságával kapcsolatos előadások alaptalanok. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a régi Gt.47.§./1-5/ bekezdései alapján a jogvesztő határidő elmulasztása miatt a felperes alappal nem támadhatja a IV.r. alperes taggyűlési határozatait.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az ítéletábra elsődlegesen azt vizsgálta, történt-e az elsőfokú eljárás során olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely a megyei bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését indokolná a Pp.252.§./2/ bekezdése alapján.

A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet iratellenesen utal a tényállás megállapítása során a felek előadásaira. Az I-III. és V.r. alperesek a nyilatkozataikat nem csupán személyesen, hanem képviselőjük útján írásban is megtehették, az elsőfokú bíróság ítélete pedig nem tartalmaz olyan megállapítást, mely szerint az I-III.r. és V.r. alperesek személyesen nyilatkozatot tettek volna. Ugyancsak alaptalan a IV.r. alperes képviseletével eljáró felszámolóval kapcsolatos előadás. A megyei bíróság a Pp.3.§./6/ bekezdésében és a Pp.97.§-ában foglalt iratkézbekelési kötelezettségeinek eleget tett. Maga a IV.r. alperes képviseletében eljáró felszámoló - majd utóbb a másodfokú eljárásban eljáró jogi képviselő - sem hivatkozott arra, hogy a peranyag ismerete nélkül tette volna meg előadását.

Nem állapítható meg eljárásjogi szabálysértés a vonatkozásban sem, hogy az I-III. illetőleg V.r. alperesek képviseletében nem arra jogosult jogi képviselő járt el az elsőfokú eljárás során. A polgári peres eljárásban az eljáró bíróságnak arra van lehetősége, hogy azt vizsgálja, a jogi képviselő meghatalmazása megfelel-e a Pp.66-73. §-aiban foglaltaknak. Ebből következően a további - esetlegesen etikai vétséget megvalósító - ügyvédi eljárás vizsgálata nem a bíróság feladata.

Iratellenes az a felperesi előadás, mely szerint az elsőfokú bíróság a Pp.218.§-ába ütközően járt volna el.

A 104.sorszám alatti jegyzőkönyv tartalmazza, hogy az ítélet kihirdetésére a 2010.február 24-i tárgyaláson sor került és 104.sorszám alatt a jegyzőkönyvhöz csatoltan az elsőfokú iratok között fellelhető a Pp.218.§./2/ bekezdésének megfelelő, az érdemi döntést tartalmazó határozat („kis ítélet”).

A fellebbezésben írtakkal ellentétben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett.

A felperes előzetes bizonyítási indítványa tárgyában az elsőfokú bíróság 83.sorszám alatt külön alakszerű határozatot hozott.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a felperes bizonyítási indítványai nem foghattak helyt, mert azok részben elkéstek, részben pedig a perben nem releváns körülményekre vonatkoztak. Tényként állapítható meg, hogy a 2009.február 5-én a felperesi jogi képviselő számára kézbesített 41.sorszám alatti jegyzőkönyvbe foglalt felhívást követően a 104.sorszám alatti jegyzőkönyvben előterjesztett bizonyítási

indítványok elkészettek voltak, míg a 76. és 77.sorszám alatti beadványban előterjesztett további bizonyítási indítványok nem a perben releváns körülményre vonatkoztak. Hangsúlyozza az ítélőtábla, hogy a felperes által meghallgatni kért 3 személy még a felperes előadása szerint sem volt jelen a 2005. szeptember 29-i szerződés megkötésekor, illetőleg az azt megelőző tárgyalások során.

Önmagában az a körülmény, hogy ezt követően a felperes valamennyi bizonyítási indítványát egyenként nem részletezve indokolta meg érdemi döntését, nem jelent olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nyújtana kellő alapot. Megjegyzi az ítélőtábla, hogy a felperes által felajánlott bizonyítás indokolás nélküli mellőzése sem eredményezi az ítélet hatályon kívül helyezését akkor, ha az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg az érdemi döntése alapjául szolgáló ítéleti tényállást (Fővárosi Ítélőtábla Gf.XIII.40.192/2011/5.).

Az elsőfokú bíróság a 37.sorszám alatti és a 41.sorszám alatti jegyzőkönyvben a Pp.3.§./3/ bekezdése szerinti kioktatási kötelezettségének eleget tett, a felperest tájékoztatta a Pp.141.§./6/ bekezdése szerinti jogkövetkezményekről. Alapítván hivatkozott a felperes arra is, hogy a Pp.3.§. és 164.§./1/ bekezdése alapján a bizonyítási teher a jelen perben az alperesek terhére átfordult volna.

Hangsúlyozza az ítélőtábla, hogy a perben érvényesíteni kívánt igényekhez képest releváns tényállást meghaladóan a bíróságnak nem kell bizonyítási eljárást lefolytatnia, tényállást megállapítania.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság valamennyi, a perben releváns bizonyítékot figyelembe véve, azokat okszerűen, a Pp.206.§./1/ bekezdésének megfelelően mérlegelve hozta meg döntését.

Kétségtelen, hogy a 2005.szeptember 29-i szerződést és a 2006.június 13-i taggyűlési jegyzőkönyvet ellenjegyző ügyvéd titoktartás alóli felmentése tárgyában az I-III. és V.r. alperesek felhívás ellenére nem adtak felmentést. Ez a körülmény az alperesek terhére értékelendő. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felmentés megadásának hiányában önmagában bizonyítottá vált volna a 2005.szeptember 29-i szerződés színleltisége. Az alpereseknek a titoktartás alóli felmentéstől elzárkózó magatartása ilyen eredményre csak akkor vezethetne, ha a felperesnek semmilyen más lehetősége nem lenne saját állításainak bizonyítására.

Osztotta az ítélőtábla az I-III. és V.r. alperesek álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a felperes fellebbezésében előterjesztett, a 2005.szeptember 29-i szerződés jó erkölcsbe ütközésére hivatkozó kereseti kérelem a Pp.247.§./1/ bekezdése szerinti keresetváltoztatási tilalomba ütközik. A felperes a jó erkölcsbe ütközésre alapított határozott kereseti kérelmet kizárólag a IV. és V.r. alperesek között létrejött opciós szerződés vonatkozásában terjesztett

elő az elsőfokú eljárás során. Kétségtelen, hogy a 77.sorszám alatti beadványában utalt arra, hogy bizonyítási indítványai alkalmasak lehetnek a 2005.szeptember 29-i szerződés jó erkölcsbe ütközésének megállapítására, ez azonban határozott kérelem hiányában nem minősül a Pp.121.§-ának megfelelő konkrét kereseti kérelemnek.

A Legfelsőbb Bíróság 2/2010 (VI.28.) PK véleményének 4.a/ pontja szerint a bíróságnak csak a rendelkezésére álló bizonyítási anyag alapján tényként egyértelműen megállapítható, nyilvánvaló semmisséget kell hivatalból észlelnie. A semmisség megállapíthatósága érdekében a bíróság hivatalból bizonyítást nem folytathat le. A felek által indítványozott, a perben releváns tényekre vonatkozó bizonyítási eljárás lefolytatását követően rendelkezésekre álló adatok alapján a 2005. szeptember 29-i szerződés semmissége hivatalból nem állapítható meg.

A 60.sorszám alatti cégmásolatra figyelemmel alaptalan a felperesnek az a hivatkozása is, hogy a IV.r. alperes cégnyilvántartásba történő bejegyzésével kapcsolatban az elsőfokú ítélet valótlan megállapítást tartalmaz. A cégnyilvántartás 1.pontja egyértelműen rögzíti, hogy a IV.r. alperes cégnyilvántartásba történő bejegyzésére 1996.február 5-én került sor.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 2005.szeptember 29-i szerződéssel kapcsolat megtámadási határidőt a Ptk.236.§./2/ bekezdés c/pontjára figyelemmel a felperes elmulasztotta és helytállóan utalt arra is, hogy a felperes nem volt elzárva a közhiteles cégnyilvántartás és ingatlan-nyilvántartás adatainak megismerésétől. Oszítja a megyei bíróság álláspontját az ítélet tábla a vonatkozásban is, hogy a felperes házastársának a szerződés megkötését megelőző másfél évvel korábban bekövetkezett halála semmilyen jelentőséggel nem bír a megtámadási határidő elmulasztásával kapcsolatban.

Tekintettel arra, hogy a megtámadási határidőt a felperes elmulasztotta nincs jelentősége a másodfokú eljárásban az I-III. és V.r. alperesek által csatolt, a cégértékre vonatkozó iratoknak (Pf.26.sorszám) azzal az utalással, hogy a Pp.235.§./1/ bekezdésének korlátozó szabálya alapján a másodfokú eljárásban ezek egyébként érdemben sem lehetnek vizsgálhatók.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a 2005.szeptember 29-i szerződéssel kapcsolatban a felperes által hivatkozott mögöttes megállapodás tényét - mely szerint a szerződés lényegében annak biztosítékaul szolgált, hogy a felperes az I.r. alperessel azonos összegű befizetést teljesítsen a IV.r. alperes felé - a felperes nem bizonyította. Alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy az üzletrész átruházási szerződésnek a visszavásárlási jogról rendelkező kikötése önmagában megalapozza a színleltségre alapított kereseti kérelmet.

Itt utal arra az ítéletábra, hogy az I-II-III. és V.r. alperesek által Pf.32/A/1.szám alatt becsatolt irat hatósági megállapítást nem tartalmaz, a csatolt írásbeli nyilatkozat megegyezik a felperes perbeli nyilatkozataival, ezért az ítéletábra mint nem relevánsat érdemben nem értékelte.

Oszlja az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját a vonatkozásban, hogy a 2005.szeptember 29-i üzletrész adásvételi szerződést támadó kereseti kérelem eredménytelenségére figyelemmel a felperesnek a további az I., valamint II. és III.r. alperesek között létrejött üzletrész átruházási szerződéseket támadó kereseti kérelme sem foghatott helyt.

Mindezekből következően a jelen per elbírálása szempontjából nincs jelentősége a IV.r. alperes gazdasági társaság felszámoláskori további ügyvezetői ellen folyamatban lévő büntető eljárásoknak, ezek eljárások eredménye nem előzetes kérdése a jelen perbeli döntésnek. Erre tekintettel alaptalan a felperesnek a másodfokú eljárás felfüggesztésére vonatkozó kérelme és ugyanezen okból az ítéletábra szükségtelennek találta a felperes által indítványozott további bizonyítási eljárás lefolytatását e körben.

A Pp.235.§./1/ bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetőleg új bizonyíték előadására vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141.§./6/ bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

Az ítéletábra hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a Pp.141.§./6/ bekezdésére történő figyelmeztetéssel hívta fel a felperest bizonyítási indítványai előterjesztésére, erre tekintettel a felperes a másodfokú eljárásban bizonyítási indítványt csak akkor tudott volna eredménnyel előterjeszteni, ha egyúttal igazolta volna azt is, hogy korábban azok előterjesztésére önhibáján kívül nem kerülhetett sor.

Helytállóan hivatkozott arra is az elsőfokú bíróság az ítéletében, hogy az EBH.2006. 1529.szám alatti döntésre figyelemmel a felperest nem illeti meg keresetösségi jog a IV. és V.r. alperes által kötött szerződések érvénytelenségének megállapítását illetően. Helyes az a megállapítás, hogy a korábban a IV. r. alperes tulajdonát képező ingatlan vonatkozásában az Inyvtv. 62.§-a alapján törlési kereset megindítására a felperes nem jogosult. Oszlja az ítéletábra azt a VI.r. alperesi álláspontot, mely szerint a pénzintézet az Inyvtv.5.§-a szerinti jóhiszemű jogszerzőnek minősült az őt megillető jelzálogjog bejegyzésekor.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a taggyűlési határozatok megtámadására vonatkozó, a régi Gt. 47.§./3/ bekezdése szerinti 90 napos jogvesztő határidőt a felperes elmulasztotta. E határidő a jogszabályi rendelkezés folytán akkor is irányadó, ha a sérelmes határozatot a perlésre jogosulttal nem közölték, illetve arról addig nem szerzett tudomást. Ebből következően a felperesnek az e körben előterjesztett kereseti kérelme sem foghatott helyt, függetlenül attól, hogy egyébként a IV.r. alperesben rendelkezett-e olyan jogosultsággal, amely a taggyűlési határozat megtámadására a régi Gt.47.§./1/ bekezdés és /2/ bekezdése alapján őt feljogosította volna.

Ebből következően helytállóan döntött az elsőfokú bíróság amikor azt állapította meg, hogy a felperes által hivatkozott munkaügyi pernek a jelen per elbírálása szempontjából ugyancsak nincs jelentősége. Ugyanezen okból irreleváns az a másodfokú eljárás során részletesen előterjesztett felperesi előadás, amely az egyes taggyűlések határozatképességét a jegyzőkönyvek okirati jellegét, azok esetleges hiányosságait taglalja. Ezt meghaladóan helytállóan hivatkozott arra a IV-V-VI.r. alperes, hogy - amennyiben a IV.r. alperes képviselőjében álképviselő járt volna el - ezt az eljárást a IV.r. alperes a Ptk.221.§./1/ bekezdése szerint jóváhagyta.

Alaptalanul hivatkozott a felperes a 102. sorszám alatti beadványában arra, hogy a IV. r. alperes a kereseti kérelmet nem vitatta, az abban írtakat teljes körűen elismerte. A 97. sorszám alatti beadvány tartalmilag azt jelenti, hogy a felszámoló az adós iratanyagának (és nem a peres eljárás iratainak!) hiányában érdemi nyilatkozatot nem tudott tenni a perben. A IV. r. alperes csak a vele szemben előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában tudott volna elismerő nyilatkozatot tenni. Ebből következően- amennyiben a 97. szám alatti beadványban írtak a felperesi előadás szerint is lennének értelmezhetőek- az elismerés nem vonatkozhat a kereseti kérelemben támadott üzletrész adásvételi szerződésekre.

A további kereseti kérelmeket illetően pedig az alperes elismerő nyilatkozata pedig a felperes hiányzó kereshetőségi jogát nem pótolja és nem teszi lehetővé azt sem, hogy az igényérvényesítéssel kapcsolatos jogvesztő határidő elmulasztását a bíróság figyelmen kívül hagyja.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a jogalap nélküli gazdagodásra alapított kereseti kérelmet illetően a felperes részletes előadást nem tett, a vételár követeléssel kapcsolatos előadását pedig a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződéssel szemben nem bizonyította.

Figyelemmel arra, hogy az esetlegesen kereseti kérelemként előterjesztett jogalap nélküli gazdagodást az elsőfokú bíróság érdemben elbírálta, a pertárgy értékének meghatározásakor az e jogcímen előterjesztett 100 millió forintos követelésre is

figyelemmel kellett lenni. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a felperes által az alpereseknek fizetendő perköltség összegéről is.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp.252.§./2/ bekezdése szerint helybenhagyta. Ugyanakkor az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság indokolása ugyan kitér arra, hogy a feljegyzett kereseti illetéket a pervesztes felperes köteles az állam javára megfizetni, az ítélet rendelkező része azonban ilyen döntést nem tartalmaz. Erre tekintettel a feljegyzett kereseti illeték állam javára történő megfizetéséről a fellebbezési kérelem és ellenkérelmek korlátaira tekintet nélkül a Pp.253.§./3/ bekezdése alapján határozott.

A másodfokú eljárásban vesztes felperes a Pp.239.§-a és 78.§./1/ bekezdése alapján köteles megfizetni az I-III. és V.r., valamint a IV. és VI.r. alpereseknek a fellebbezés folytán felmerült költségét.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban a felperes által az I-III. és V.r., valamint a IV. és VI.r. alpereseknek fizetendő perköltség ügyvédi munkadíj ÁFÁ-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján határozott. A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján a felperes viseli.

Győr, 2012.évi március hó 30. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró